

Donderdag 15 oktober -

DE DUITSCHERS TE OOSTENDE

Deze nacht hoorden wij eenig getrappel van peerden, en deze morgen, bij 't opstaan schijnt ohs het midden der stad als verlaten.

't Is heden marktdag, men zou 't niet zeggen ! Op de Groenselmarkt is er ééne groenselboerin, op de vleeschmarkt zijn drie kramen open en eene enkele boterboerin is afgekomen !

De tuiboten zijn vertrokken alsook de overzetboot der haven. Aan boord van een der tuibooten zijn honderde geweren en uniformen der burgerwacht geworpen geworden.

Rond 7 1/2 ure verlaat de duitse stoomboot "Mina", vroeger door onze Belgische overheid aan het anker gelegd en thans onder bevel van kapitein Léon BLONDÉ, onze haven.

Tussen 7 1/2 en 8 ure komt de visscherssloop 0.98, reeder M. Aug. HAMMAN, stuurman Lambert DEVOS, de haven binnengevaren. Verscheidene huisgezinnen van het Visscherskwartier, die tot hiertoe de plaat niet konden poetsen, maken van de gelegenheid gebruik en gaan aan boord : rond 10 ure steekt de sloop met hen in zee.

Rond 9 1/2 ure komt de 3 mast schoener "Pearl" geladen met kolen voor rekening der firma FERMON de haven binnen. Aan 't kaaigat zwaait het vaartuig en kiest wederom het ruime sop - wellicht rook de kapitein lont !

Rond de Zeestatie is veel beweging, en rond 7 1/2 ure wachten daar minstens 5.000 menschen achter het een of ander schip, dat van uit Engeland zou gezonden worden om de vluchtelingen af te halen. Vergeefsche hoop !

Rond 8 u. beginnen velen het wachten moede te worden en trekken zij, met pak en zak, de stad in. Een weinig later sterft in de overdekte hal der Zeestatie een kindje van 7 weken in de armen zijner moeder.

In de stad zijn veel winkels en schier al de bijzondere huizen gesloten. De bewoners ervan zijn nochtans allen niet gevlucht, maar velen hebben niets in magazijn of houden er niet aan open te doen !

Deze morgen zien wij geen "taube", doch rond 9 1/2 ure begint het gerucht te loopen, dat de duitsehers te Breedene zijn. Om 10 u 10 komen de eerste, 5 ruiters en 3 velomannen, over de bruggen der de Smet de Nayerlaan. 't Zijn huzaren. Aan de statieplaats gekomen wordt M. Jan DE KERSMAEKER, onze oude en trouwe vriend, die in de statie het ambt vervult van brigader der rijtuigkuischers, door hen verplicht den weg te toonen naar het stadhuis.

Voor het policiebureel der Groote Markt, of Wapenplaats, stijgen zij af en vragen zij water voor hunne peerden. Een hunner zegt honger te hebben en men brengt hem een pistolet fourré, gekocht bij den charcutier BOGAERTS, der Wapenplaats. Het is dan juist op de horloge van het stadhuis 10 u. 22.

Ondertussen is de heer burgemeester LIEBAERT verwittigd geworden. Vergezeld van den adjunktkommissaris DE MAESSCHALCK en twee agenten gaat hij tot bij de duitsehers en heeft een onderhoud met hen, waarna hij het stadhuis terug binnentrekt.

5 andere ruiters zijn intusschen bijgekomen. Twee hunner hebben bij hen een Belgische piot die aan de Smet de Naeyer brug werd gevangen genomen. De arme jongen die op een velo zat, kon niet meer voort. Een politieagent wordt opgeëischt om den weg naar de kazern te toonen en de trio (de 2 ruiters en gevangen soldaat) verdwijnt langs de Kapellestraat.

De peerden zijn middelerwijl aan den kiosk der Groote Markt vastgemaakt geworden; een paar man bewaken ze, terwijl de andere een toerken gaan doen naar de Zeedijk.

Van tijd tot tijd komen er nog bendjes toe, gewoonlijk bestaande uit eenige wielrijders, gevolgd door eenige ruiters - en deze, op hunne beurt gevolgd door wielrijders.

Toen de eerste Duitschers zich op de bruggen der de Smet de Naeyerlaan vertoonden, begonnen eenige kerels, die in de Zeestatie achter booten te wachten stonden, te schuifelen, hetgene eene ongehoorde paniek voor gevolg had. In allerhaast verlieten Oostendenaars en vreemde vluchtelingen onze statie.

Het verschijnen der Duitschers in de Kapellestraat en op de Wapenplaats bracht eene lichte ontroering onder onze bevolking en eene kleine paniek onder de vluchtelingen, doch zulks stilde alras toen de Duitsche voorposten met de eene hand teekenen van vermaning tot kalmte gaven en met de andere den militairen groet brachten.

Men werd alras ook gewoon onze ongenoode gasten, en slechts wanneer, van tijd tot tijd, een officier, in zijnen lichtgrijzen overjas gewenteld, statig kwam aangereden, gewaardigde men zich de koppen bijeen te steken om de nieuwsgierigheid te voldoen !

Enkele Duitschers trokken naar de zee om hunne peerden een voetbad te geven. Wij bemerken dat noch peerden, noch mannen er afgemat uitzien, wel integendeel ! De mannen, 't zijn er, voorzeker, meestal onder de 30 jaar. Elk is voorzien van een kistje cigaren, en sommigen hebben brood mede. De mannen, die volgen zullen, zijn zoowel niet te pas noch zoowel uitgerust.

De trams naar Blankenberghe of Middelkerke worden afgeschaft.

Een onzer medewerkers ontmoet rond 11 ure in de Kapellestraat een 6 tal officieren, die den weg vragen naar het Majestic Hôtel, op den Zeedijk, maar allen zijn zoo vreemd aan Oostende niet, want in den loop van den namiddag zagen wij een Duitscher ons huis voorbijgaan, de Christinastraat inslaan en zich rechtstreeks begeven naar het huis van M. Hector POTTIER, electricien, waar hij een velolanteern kocht. Daarna keerde hij naar de Kapellestraat terug langs de Wittenonnenstraat.

Op het stadhuis had de heer Burgemeester een onderhoud met Maarschalk VAN DER GOLTZ, Duitsche goeverneur van België. Volgens ons verzekerd werd, zou men overeengekomen zijn op de kwestie der te betalen oorlogsschatting : een millioen. Ondertusschen hadden eenige Duitsche officieren zich van de stadskas meester gemaakt en hadden beslag gelegd op eene som van ₣ 3.629.96. Om 12 1/2 u. verlaten de heer Burgemeester met den heer THONÉ, gemeentesekretaris, in auto het stadhuis. Een tweede auto, waarin de heer JOHNSON, onder-konsul der Vereenigde Staten van Amerika zit, volgt. Voor de autos rijden eenige uhlanen, Duitsche wielrijders volgen ze. De stoet trok langs de Kapellestraat naar Brugge, zoo 't schijnt, ten einde 't noodige geld of de noodige waarborgen voor de betaling der oorlogsschatting te vinden.

Wij zeggen : 'T SCHIJNT, want het valt gemakkelijk te begrijpen dat het thans niet gemakkelijk is JUISTE inlichtingen te bekomen ! Wellicht weten we morgen meer !

En zoo was 't ook, want 's anderendaags vernamen wij uit STEL-LIGE bron dat de kwestie der oorlogsschatting tot LATER verschoven was. Ziehier wat gebeurd was, volgens ons goede bron werd verzekerd.

* * *

Bijzonderheden over het onderhoud van den heer Burgemeester van Oostende met Maarschalk VON DER GOLTZ.

Burgemeester LIEBAERT ontving deze morgen, rond 11 ure, in zijn kabinet, Maarschalk VON DER GOLTZ, duitsche gouverneur van België.

Maarschalk VON DER GOLTZ zegde goed Oostende te kennen : 't is eene schoone, eene kosmopolitische stad, waar al de vreemdelingen goed ontvangen worden. Men zegde hem dat Oostende geen weerstand zou bieden, dat er hier geene troepen waren maar dat er hier nog een fort was.

Burgemeester LIEBAERT antwoordde dat er hier geene troepen waren; wat het fort betreft, het is een oud ontwapend fort.

VON DER GOLTZ zegde toen dat er kanonnen tusschen de duinen zaten, en dat er hier 6 kanonnen waren.

"Neen, zegde M. LIEBAERT, hier zijn, volgens ik weet, want de Belgische Staf zegde mij niets, zijn er hier slechts 6 kanonnen die over 24 jaar dienden om Keizer Wilhelm II, bij zijn bezoek aan Oostende, te begroeten".

VON DER GOLTZ mompelde eventjes.

De kwestie der oorlogsschatting werd niet aangeraakt. Die kwestie zegde de duitsche Maarschalk, moet met den duitschen Bevelhebber van Brugge afgehandeld worden.

Na overeen te zijn gekomen dat de uitgaven, door de duitsche officieren in het Majestic Hotel te doen, door de stad zouden gedregen worden, vertrokken 2 duitsche automobielen met officieren, eene automobiel waarin Burgemeester LIEBAERT, THONÉ, gemeentesekretaris en Maarschalk VON DER GOLTZ plaats hadden genomen naar Brugge. De auto van Heer JOHNSON, Konsul der Vereenigde Staten van Amerika, volgde.

Onderweg drukte VON DER GOLTZ zijne bewondering uit over het schoon vee en de schoone landbouwstreken. Hij deed zijn spijt kennen Turkijen verlaten te hebben, waar het volk zoo onwerkzaam is.

Te Brugge aangekomen reden ze naar het Hotel Memlinc, Groote Markt, waar de generaal VON BESELER, duitsche plaatskommandant van Brugge, zat. Deze laatste zegde dat de kwestie der oorlogsschatting voor Oostende binnen 2, 3 of meer dagen zou besproken worden : er was geen haast bij !

Een glas vermouthe werd den heer Burgemeester van Oostende aangeboden. De duitsche Maarschalk, Generaal en officieren dronken mede.

Burgemeester LIEBAERT bood dan een glas Sherry aan, doch, toen het op betalen aankwam, vernam hij dat het gelag reeds betaald was.

Burgemeester LIEBAERT en sekretaris THONÉ keerden alsdan, per auto naar Oostende terug.